

अति

ल्युट् ।) अतिशयनं । इति शब्दरत्नावली ॥ (आ-
धिक्यं । प्रकर्षः । प्रशंसा ।)

अतिशोभनः, त्रि, (अतिशोभते अति + शुभ +
कर्त्तरि ल्युट् ।) अतिशयशोभायुक्तः । अतिप्रशस्यः ।
श्रेष्ठः । इत्यमरः ॥

अतिसञ्जनं, क्लो, (अतिशयेन सर्जनं दानं अति +
सृज् + भावे ल्युट्) अतिशयदानं । तत्पर्यायः ।
विलम्बः २ । इत्यमरः । दानं । बधः । इति भेदिनी ॥
(विधुरो ज्वलनातिसर्जनात् ननु मां प्रापय पत्यु-
रन्तिकं ॥ इति कुमारसम्भवे ॥)

अतिसारः, पुं, (अतिशयेन मलं द्रवीकृत्य सरति
निःसारयति अति + सृ + व्याधिमत्स्यबलेष्विति
वक्तव्यमिति वार्त्तिकसूत्रेण कर्त्तरि घञ् रुडिः
दीर्घश्च ।) बहुद्रवमलनिःसाररोगः । तत्पर्यायः ।
अन्नगन्धिः २ उदरामयः ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
अतीसारः ४ । इति वैद्यक ॥ * ॥ तस्य निदानं ।

“गूर्वातिखिग्रहस्तोषाद्बलस्थूलातिश्रीतलैः ।
विरुद्धाध्यग्रहाणीर्षेर्विधमैश्चापि भोजनैः ॥
खेहाद्योरतिथिस्तु मिथ्यायुक्तेर्विषैर्भयैः ।
श्रीकादुष्टान्ममद्यातिपानैः सात्त्यर्तुपर्ययैः ॥
जलाभिरमर्षैर्बर्गविघातैः किमिदोषतः ।
नृणां भवत्यतीसारो ज्ञानं तस्य वक्ष्यते” ॥

संप्राप्तियथा,—

“संश्लेषायां धातुरपि प्रवृद्धः
शृङ्गान्मिश्रो वायुनाथः प्रशस्त्रः ।
सरत्पतीवातिसारं तमाहु-
र्याधिं घोरं बद्धविधं तं वदन्ति ॥
एकैकशः सर्वशस्त्राणि दोषैः
श्रीकेनान्यः षष्ठ आमेन चोक्तः” ॥ * ॥

पूर्वरूपं यथा,—

“हन्नाभिपायूदरकुक्षितोद-
गात्रावसादानिलसन्निरोधाः ।
विट्सङ्ग आभ्रानसधाविपाको
मविव्यतस्तस्य पुरःसराणि ॥”

इति माधवकरः ॥ अथ सामान्यातिसारस्य
चिकित्सामाह ।

“आमपक्वक्रमं हित्वा नातिसारक्रिया यतः ।
अतोऽतिसारे सर्वस्मिन्नामं पक्वञ्च लक्षयेत् ॥

क्रमशश्चिकित्सा । तत्रामपक्वयोर्लक्षणं ।

“संलक्ष्मणैर्दोषैस्तु न्यस्तमसु निमज्जति ।
पूरीषं भृशदुर्गन्धिं पिच्छिर्लक्ष्मणं चामसञ्चितं ॥
एतान्येव तु लिङ्गाणि विपरीतानि यस्य वै ।
लाघवञ्च विशेषेण तत्तु पक्वं विनिर्दिशेत् ॥
न च संयाह्यं दद्यात् पूर्वमामातिसारिणे ।
अकारो संलक्ष्मीते हि विकारान्कुरुते बहून् ॥
दण्डकालसकाधानयहृण्णोभगन्दरान् ।
शोथं पायश्यामयं शीहृगुलमेहेदरज्वरान् ॥
हिमलस्यः स्याविरस्यश्च वातपित्तात्मकश्च यः ।
क्षीघ्रधातुवन्स्यापि बद्धदोषोऽतिविश्रुतः ॥
आमोऽपि लम्बनीयः स्यात् पाचनान्तरणं भवेत् ।
नान्मनेकं सुक्ता न चान्यदस्तीह भेषजं बलिनः ।
समुदीर्यदोषनिचयं तत् पाचयते तथा शमयेत् ॥

अति

लङ्गलएव दोषदुःसहपिपासायां दोषपाकार्यं
षडङ्गविधिनाद्धेष्टतं योगचतुष्टयमाह,—

“धान्योदीच्यष्टतं तां दद्यादाहातिसारिणे ।
ह्रीवैरष्टङ्गैरभ्यां मुस्तपर्पटकेन वा ॥

मुस्तोदीच्यष्टतं शीतं प्रदातव्यं पिपासवे ।
हितं लङ्गनमेवादौ पूर्वैरूपेऽतिसारिणः ॥

कार्यं वागशानस्यान्ते प्रदत्तं लघुभोजनं ।
पथ्यादारुवचामुस्तैर्नागरातिविषान्वितैः ॥

आमातीसारनाशाय क्वाथमेभिः प्रिवेन्नरः ।
पथ्यादिक्वाथः ॥ * ॥

“पाठाहिङ्गुवगमोदोयापञ्चकोलाब्दजं रजः ।
उष्णाम्बुपीतं सरञ्जं जयत्वां ससैन्धवं” ॥

पाठादिचूर्णं ॥ * ॥

“हरीतकीं सातिविषां हिङ्गु सौवर्चलां वचां ।
सैन्धवञ्चापि संपिथ्य पाचयेदुष्णवारिणा ॥

आमातिसारं योगोऽयं पाचयित्वा चिकित्सति ।
आमातिसारो योगेन यद्येतेन न शान्यति ।

न तं योगशतेनापि चिकित्सति चिकित्सकः” ॥

चिकित्सति अपनयति । हरीतक्यादिकल्कः ॥ * ॥

“वत्सकातिविषा विल्वमुस्तवालकञ्चं ष्टतं ।
अतीसारं जयेत् सामं चिरञ्च रक्तशूलजित् ॥”

वत्सकादिक्वाथः ॥ * ॥

“एरुण्डरससंपिथं पक्वमामञ्च नागरं ।
आमातिसारशूलघ्नं दीपनं पाचनं परं ॥”

नागरस्य पुटपाकः कल्कश्च ॥ * ॥

“धान्यबालकविल्वाब्दनागरैः पाचितं जलं ।
आमशूलविबन्धनं पाचनं नित्यसेवितं” ॥

धान्यपञ्चकं ॥ * ॥

“पित्ते धान्यचतुष्कान्तु शृङ्खोत्थागाददन्ति हि ।
रक्तोऽपि पित्तासाधर्म्याद्धितं धान्यचतुष्टयं” ॥

धान्यचतुष्कं । इति आमातिसारस्य चिकित्सा ॥ * ॥

“सलोभ्रं धातकीविल्वं मुस्ताम्नास्थिकलिङ्गकं ।
पिबेन्माहिषतक्रोणं पक्वातीसारनाशनं” ॥

लोभ्रादिचूर्णं ॥ * ॥

“अम्बला धातकी लोभ्रं समङ्गा पञ्चकेशरं ।
मधुकारलुविल्वञ्च पक्वातीसारहा गणः” ॥

अरलुः श्लोणाकः । पाठादिर्गणः ॥ * ॥

“समङ्गा धातकीपुष्पं मल्लिका लोभ्रएव च ।
शाल्मलीवैष्टको लोभ्रो दाडिमदुफलत्वचौ ॥

आमास्थिमध्यं लोभ्रञ्च विल्वमध्यं प्रियङ्गु च ।
मधूकं षडङ्गवैरञ्च दीर्घरन्तत्वगेव च ॥

चत्वार एते योगाः स्युः पक्वातिसारनाशनाः ।
ते योगा उपयोग्याः स्युः सत्तौद्रास्तगुलाम्बुना ॥”

समङ्गाञ्च लज्जालुः । शाल्मलीवैष्टको मोचरसः ।
दाडिमस्य द्रुमफलयोस्त्वचौ । प्रियङ्गोर्गुणसकत्वमत्र

फले वर्त्तमानत्वात् षडङ्गवैरमत्र शुण्ठी । दीर्घरन्तः

श्लोणाकः तस्य त्वक् । समङ्गादीनि चत्वारि चूर्णानि ॥

“कक्षटजम्बूदाडिमः षडङ्गाटकपत्रविल्ववर्हिष्ठः । जल-
धरनागरसहितं गङ्गामपि वेगवाहिनीं रन्ध्यात्” ॥

कक्षटं चवराईं शाकस्य भेदः । कक्षटादिभि-
न्नातुभिः पत्रशब्दः सम्बध्यते । वर्हिष्ठं बालकं

गङ्गाधरक्वाथः ॥ * ॥

अति

“मोचरसमुस्तनागरपाठारलुधातकीकुसुमैः ।
चूर्णं मथितसमेतं शृङ्खडि गङ्गाप्रवाहमपि” ॥

अरलुः श्लोणाकः । मथितं निर्जलं दधि वस्तूपृतं ।
गङ्गाधरचूर्णं ॥ * ॥

“मुस्तावत्सुक्वीजं मोचरसो विल्वधातकीलोभ्रं ।
गुडमथितसंप्रयुक्तं गङ्गामपि वेगवाहिनीं रन्ध्यात्” ॥

द्वितीयं गङ्गाधरचूर्णं ॥ * ॥

“मुस्तारलुकशुण्ठीभिर्धातकीलोभ्रवालकैः ।
विल्वमोचरसाम्बाञ्च पाठेन्द्रयववत्सकैः ॥

आम्बवीजसमङ्गातिविषायुक्तेर्विचूर्णितैः ।
मधुतण्डुलपानीयपोतैर्नश्येत् प्रवाहिकां ॥

सर्वेऽतिसारा ग्रहणी प्रशमं याति वेगतः ।
रुद्धगङ्गाधरं चूर्णं रन्ध्याद्भीष्माणवाहिनीं” ॥

समङ्गा लज्जालुः । रुद्धगङ्गाधरचूर्णं ॥ * ॥

अङ्गोदमूलकल्कः तण्डुलपयसा समादिकः पीतः ।
सेतुरिव वारिवेगं भट्टिति रन्ध्यादतीसारं” ॥

अङ्गोदकल्कः ॥ * ॥

“कुटजत्वग्बलामाङ्गं द्रोणनीरे पचेत् भिषक् ।
पादश्रेष्ठं ष्टतं नीत्वा वस्तूपृतं पुनः पचेत् ॥

लज्जालुर्धातकी विल्वं पाठा मोचरसस्तथा ।
मुक्तं प्रतिविषा चैव चूर्णान्येषां पलं पलं ॥

निक्षिप्य विपचेत्तावत् यावत् दर्वीं प्रलिप्यते ।
जलेन क्वागदुग्धेन पीता मखेन वा जयेत् ॥

घोरान् सर्वान्गतीसारान् नानावर्णान् सवेदनान् ।
अरुण्डरं समस्तञ्च तथाशंसि प्रवाहिकां” ॥

कुटजावलेहः ॥ * ॥

“क्षालबालं सुदृढं पिष्टैरामलकैर्भिषक् ।
आर्द्रकस्य रसेनाशु पूरयेन्नाभिमखण्डं ॥

नदीवेगोपमं घोरं प्रवृद्धं दुर्द्धरं नृणां ।
सद्योऽतिसारमजयं नाशयत्येव योगराट् ॥

पाठा पिष्टा च गोदध्ना तथा मध्यत्वगाम्बजा ।
अतीसारं यथादाहयुक्तं हन्युदरे घृता ॥ * ॥

अथ वातातिसारस्य लक्षणं ।

“अरुणं फेनिलं रूक्षमल्पमल्पं मुज्जमुज्जः ।
शृङ्खलामयद्रक्तं । शृङ्खलं पुरीषं । सरुक्कृद्धं

शब्दो गुदे । तत्साहचर्यात् रगपि गुद एव

बोद्धव्यः ॥ * ॥ तस्य चिकित्सा ।

“वचा चातिविषा मुक्तं वीजानि कुटजस्य च ।
श्रेष्ठः कषाय एतेषां वातातिसारशान्तये” ॥ * ॥

अथ पित्तातीसारस्य लक्षणं ।

“पित्तात् पीतं शृङ्खलं दुर्गन्धि हरितं द्रुतं ।
गुदपाकट्यामूर्च्छादाहयुक्तं प्रवर्तते” ॥ * ॥

तस्य चिकित्सा ।

“विल्वशक्यवाम्बोदबालकातिविषाहतः ।
कषायोहृन्त्यतीसारं सामं पित्तसमुद्भव” ॥

विल्वदिक्वाथः ॥ * ॥

“रसाञ्जनं सातिविषं कुटजस्य पलं त्वचं ।
धातकीषडङ्गवैरञ्च पाचयेत्तण्डुलाम्बुना ॥

निहन्ति मधुना पीतं पित्तातीसारमुत्पलं ।
अग्निं सन्दीपयत्येतत् शूलमाशु निवारयेत् ॥

रसाञ्जनादिचूर्णं ॥ * ॥ अथ पित्तातिसारभेदस्य